Unix - architektura, programowanie i administrowanie

Sprawozdanie z projektu "Wieloprocesowy system realizujący komunikację w języku Linda przy pomocy kolejek komunikatów."

Konrad Kaproń Mateusz Morusiewicz Marcin Suwała

Spis treści

1.	Zadanie projektowe
2.	API biblioteki
	Dostarczane funkcje
	Struktury i deklaracje funkcji biblioteki
3.	Podział na moduły oraz schemat komunikacji
	3.1. Protokół
	3.3. Odpowiedź serwera
4.	Szczegółowy opis interfejsu użytkownika
	4.1. Serwer
5.	Logowanie
6.	Wykorzystane narzędzia
7.	Opis metodyki testów i wyników testowania

1. Zadanie projektowe

 ${\bf W}$ ramach projektu została stworzona biblioteka krotek, oraz wykorzystujące ją proste serwer i klient krotek.

Biblioteka umożliwia tworenie krotek złożonych z trzech podstawowych typów: string, integer, float. Dodatkowo, biblioteka umożliwia porównanie krotki ze wzorcem oraz serializację i deserializację krotek.

Serwer krotek zapewnia możliwość przechowania krotek i zapytań o nie, realizuje wysyłanie krotek (output) i odbieranie krotek (input, read). Odbieranie krotek polega na przekazywaniu jednej z krotek, która jest zgodna z podanym wzorcem. Zarówno odbieranie jak i wysyłanie krotek to operacje atomowe i blokujące, które są zrealizowane przy pomocy kolejek komunikatów.

2. API biblioteki

Dostarczane funkcje

- Biblioteka krotek udostępnia funkcje zarządzające krotkami:
- Alokacja i dealokacja pamięci na poszczególne składowe,
- Tworzenie krotek na podstawie szablonu,
- Przypisywanie typów i wartości do poszczególnych składowych,
- Porównywanie krotek na podstawie szablonów i wartości,
- Serializację i deserializację krotek.

Obsługa błędów

```
Biblioteka definiuje następujące błędy:
```

- TUPLE_E_OUT_OF_RANGE: odwołanie do pola krotki poza zadeklarowane,
- TUPLE_E_INVALID_TYPE: podany błędny typu,
- TUPLE_E_INVALID_OP: podana błędna operacja.

Struktury i deklaracje funkcji biblioteki

Listing 2.1. Struktura krotki

```
typedef struct tuple_element {
    uint16_t type;
    union {
        int i;
        float f;
        char *s;
    } data;
} tuple_element;

typedef struct tuple {
    unsigned nelements;
    struct tuple_element *elements;
} tuple;
```

Listing 2.2. Funkcje tworzące i usuwające krotki

```
tuple *tuple_make(const char *format, ...);
tuple *tuple_make_nelements(unsigned nelements);

void tuple_free(tuple *obj);
```

Listing 2.3. Funkcje pomocnicze dla krotek

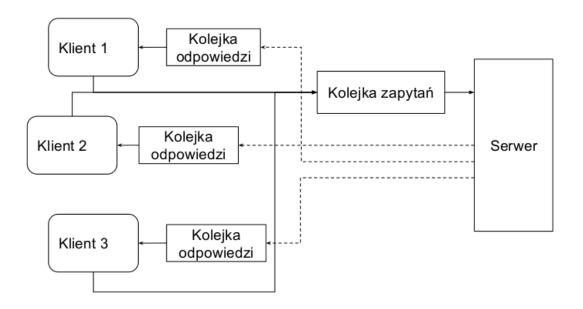
2. API biblioteki 4

```
int tuple_typeof(const tuple *obj, unsigned position);
int tuple_operator(const tuple *obj, unsigned position);
int tuple_compare_to(const tuple* obj, const tuple *blueprint);
int tuple_to_buffer(const tuple *obj, char *buffer, int size);
tuple *tuple_from_buffer(const char *buffer);
char *tuple_error_to_string(int code);
```

Listing 2.4. Funkcje inicjalizujące pola krotek

Listing 2.5. Funkcje pobierające pola krotek

3. Podział na moduły oraz schemat komunikacji

Rys. 3.1. Schemat komunikacji

System podzielony jest na trzy moduły:

- 1. Bibliotekę,
- 2. Serwer,
- 3. Klienta.

Serwer oraz klient korzystają z biblioteki do obsługi krotek przy komunikacji. Szczegółowy opis serwera oraz klienta został podany w sekcji "Szczegółowy opis interfejsu użytkownika"

3.1. Protokół

Serwer tworzy kolejkę komunikatów o określonej nazwie (w programie serwer /Linda-Server). Klienci wkładają do kolejki zapytania dotyczące krotek. Klient, przed włożeniem zapytania do kolejki serwera, tworzy własną kolejkę o nazwie takiej, jak jego PID. Umożliwi to odebranie odpowiedzi od serwera.

3.2. Zapytanie klienta

Kolejne pola komunikatu klienta:

- 1. Wielkość struktury pid_t (1B),
- 2. PID procesu klienta (2-4B),

- 3. Numer komendy (operacji) (1B),
- 4. Krotkę po serializacji (pozostałe miejsce).

Maksymalny rozmiar komunikatu jest definiowany przez klienta i jest stały, przyjęte jest 256 bajtów (domyślny rozmiar komunikatu w kolejce systemowej). Zmiana maksymalnego rozmiaru komunikatu wymaga rekompilacji programu.

Numery komend są jak następuje:

- 1: send,
- 2: read,
- 4: get.

3.3. Odpowiedź serwera

Kodowanie komunikatu serwera zawiera:

- 1. Kod wyjścia (1B),
- 2. Krotka po serializacji (jeśli dotyczy).

Maksymalny rozmiar komunikatu zwrotnego tak jak w zapytaniu klienta. Kod wyjścia to 0, jeśli operacja się powiodła (udało się dodać krotkę przy operacji "send", została dopasowana krotka przy operacji "read" lub "get").

W razie błędu komunikacji z klientem krotka dla operacji "get" krotka zostaje usunięta z serwera.

4. Szczegółowy opis interfejsu użytkownika

Do dyspozycji użytkownika są gotowe funkcje w C służące do obsługi krotek po stronie klienckiej oraz serwerowej. Poza funkcjami dostępne są: gotowy program służący za serwer oraz prosty klient shellowy do odbierania i wysyłania krotek.

4.1. Serwer

Funkcja C tworząca serwer to void run_server(char * server_name);, za argument przyjmująca nazwę głównej kolejki systemu do obsługi krotek.

Program server umożliwia stworzenie serwera o predefiniowanej nazwie kolejki komunikatów /Linda-Server.

4.2. Klient

Funkcja C służąca do wysyłania krotek to static void do_request(tuple *obj, int request, const c Za argumenty przyjmuje:

- obj: wskaźnik do krotki (tworzonej przy pomocy funkcji z biblioteki),
- request: operacja do wykonania (send, read, get),
- server_queue_name: nazwa kolejki serwera.

Program client pozwala na wykonywanie operacji na krotkach, łączy się do kolejki komunikatów serwera o nazwie /Linda-Server. Pobranie krotki (operacje read i get) powodują zawieszenie programu do czasu otrzymania odpowiedzi. Przykłady użycia programu:

```
    client send -n 2 -s Linda -i 42,
    client get -n 2 -s any -i gt 40,
    client get -n 1 -i eq 32,
```

4. client send -n 1 -i 32.

Listing 4.1. Użycie programu server

5. Logowanie

Wszystkie błędy są logowane przy pomocy funkcji perror, a informacje mniej krytyczne przy pomocy printf. W połączeniu z pracą na pierwszym planie umożliwia to pełną integrację z systemd-journald.

6. Wykorzystane narzędzia

- W pracy nad systemem użyto poniższych narzędzi:
- Check szkielet aplikacji (framework) do testów jednostkowych,
- Python3 do stworzenia programu demonstracyjnego,
- Doxygen do dokumetnacji kodu,
- LaTeX do stworzenia sprawozdania.

7. Opis metodyki testów i wyników testowania

Zostały stworzone testy jednostkowe dla funkcji biblioteki krotek (tworzenie krotek, przypisywanie typów i wartości, porównywanie krotek, serializacja i deserlializacja). Testy jednostkowe są przeprowadzane automatycznie przy kompilacji programów.

Dodatkowo napisane zostały testy funkcjonalne programów interfejsu użytkownika server i klient (przesyłanie krotek, porównywanie krotek, poszczególne operacje na krotkach). Testy funkcjonalne nie są tak dokładne i sformalizowane jak testy jednostkowe, jednak pozwalają na przetestowanie bardziej zaawansowanych funkcjonalności systemu. Testy te są uruchamiane ręcznie, należy też przeanalizować ich wynik.

Przy pomocy testów, zarówno jednostkowych, jak i funkcjonalnych, zostało z powodzeniem wykryte kilka błędów w trakcie tworzenia oprogramowania.